

Sygn. akt II K 556/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : st. sekr. sąd. Małgorzata Łuczak

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017r. i 14 listopada 2017r.

sprawy karnej:

P. O. (1)

syna Z. i H. zd. Kopeć

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 lutego 2016r. w miejscowości D., gm. M., kierował samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej w strefie ruchu lądowego znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie – 0,25 mg/l, II badanie 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu, sygn. akt II K 263/04 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości

- tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **P. O. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej, z tą zmianą, iż przyjmuje, że czyn ten wypełnia znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 /osiemdziesiąt/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 /dziesięć/ złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii w strefie ruchu lądowego na okres 3 /trzech/ lat,
3. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt. 2 wyroku zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 lutego 2016 roku,
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych,
5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 372,52 /trzysta siedemdziesiąt dwa 52/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

SSR J. C.

Sygn. akt II K 556/17

UZASADNIENIE

W dniu 06 lutego 2016 roku oskarżony P. O. (1) około godz. 15:30 wypił 1 litr piwa i w tym samym dniu około godz. 16:30 postanowił jechać samochodem do sklepu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 15-16, 49-50)

Poruszał się samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...). O godz.:16:50 w miejscowości D. gm. M. został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji do kontroli drogowej. Funkcjonariusze przebadali zatrzymanego urządzeniem (...) i wynik był pozytywny, wobec czego poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu A. nr A. (...). Badanie wykazało, iż prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości z następującymi wynikami:

- o godzinie 16 : 56 – wynik 0,25 mg / l,

- o godzinie 17 : 11 – wynik 0,30 mg / l

Funkcjonariusze zatrzymali mu prawo jazdy kat. B o nr (...) wydane w dniu 21.08.2013r. przez Prezydenta Miasta K..

(dowód: notatka urzędowa- k. 1, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k.2, świadectwo wzorcowania k. 3, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k- 6, wyjaśnienia oskarżonego k. 15-16, 49-50, pismo Starostwa Powiatowego w K. k. 7)

Według biegłego sądowego dr n. med. I. W. przy założeniu, że oskarżony P. O. (1) spożył ok. godz. 15:30 zadeklarowaną poprzez niego ilość alkoholu 1 litr piwa to wówczas o godz. 16:50 oraz w czasie przeprowadzania badań na stan jego trzeźwości tj. o godz. 16:56 i 17:11 oskarżony znajdowałby się w fazie wchłaniania alkoholu do krwi. Według biegłego przeprowadzone wobec oskarżonego badania wydychanego powietrza wskazują na taką okoliczność i wobec tego oznacza to również, że w czasie kierowania samochodem oskarżony P. O. (2) nie mógł być trzeźwy i znajdował się w stanie prowadzącym do stężenia alkoholu przekraczającym poziom ustawowo uznany za nietrzeźwość, a podana przez niego ilość spożytego wcześniej alkoholu jest prawdziwa.

(dowód: opinia sądowa pisemna k. 124-125, opinia ustna k. 143v)

Oskarżony P. O. (1) ma 45 lata, wykształcenie średnie. Z zawodu wyuczonego jest technikiem instrumentów muzycznych. Jest kawalerem i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Jest osobą bezrobotną, utrzymujący się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w wysokości 500 złotych miesięcznie. Był uprzednio karany. Na dzień wydania wyroku był karany za czyny z art. 279 § 1 k.k. i art. 178a § 2 k.k., natomiast uległo zatarciu skazanie za czyn z art. 178a § 1 k.k., bowiem orzeczona w dniu 22 czerwca 2004r. w sprawie II K 263/04 kara 5 miesięcy ograniczenia wolności została wykonana, a orzeczone świadczenie pieniężne wpłacone przez oskarżonego w dniu 14 lutego 2005r. na rzecz niewłaściwej fundacji zostało przekazane w dniu 30 października 2017r. na rzecz właściwej Fundacji (...) w W..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego- k. 15-16, 49-50, dane o karalności- k. 12-13, k. 135-136, odpis wyroku w sprawie II K 263/04 k. 22, 146, dowód wpłaty k. 23, odpis wyroku w sprawie VII K 650/13 k. 24, odpis postanowienia k. 147, zawiadomienie o zwolnieniu od odbycia kary k. 148, dowód wpłaty k. 149, pismo k. 154)

Oskarżony P. O. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu. Oskarżony złożył krótkie wyjaśnienia, w których podał, że w tym samym dniu wypił 1 litr piwa i po godzinie postanowił jechać do sklepu samochodem. Podał, że czuł się trzeźwy. Po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy i zbadaniu jego stanu trzeźwości okazało się, że jest w stanie nietrzeźwości.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, gdyż w pełni odzwierciedlają ustalony stan faktyczny, a także wzajemnie uzupełniają się z zebranymi dowodami z dokumentów, w tym protokołem użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, a przede wszystkim zostały

potwierdzone przez biegłego sądowego. Opinia sądowa biegłego została sporządzona w sposób rzetelny, fachowy i wyczerpujący, wobec tego należy uznać ją za w pełni wiarygodną. W sposób bardzo logiczny odpowiada na wątpliwości związane z przeprowadzonym przez funkcjonariuszy badaniem, które zostało dokonane za pomocą urządzenia (...) 6020 działającym w oparciu o metodę utleniania elektrochemicznego, a nie w oparciu o wymaganą metodę spektrometrii w podczerwieni.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości. Ponadto nie budziła wątpliwości także sprawność urządzenia, za pomocą którego dokonywano pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż posiadało ono ważne świadectwo legalizacji.

Sąd zważył, co następuje:

P. O. (1) został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. Przepis ten penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających (znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k.) przez sprawcę, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo z art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Przestępstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Zgodnie z art. 115 § 16 k. k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 4 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu na to czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stronę podmiotową tego występkę stanowi umyślność.

W myśl orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2016r. w sprawie III KK 427/15 fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. lub wymienione w art. 178a § 4 k.k., zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 k.k. także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego ustalonego w niniejszej sprawie należy stwierdzić, iż oskarżony P. O. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. Materiał dowodowy zgromadzony w toku niniejszego procesu prowadzi do nie budzącego wątpliwości przekonania o winie P. O. (1) co do zarzucanego mu czynu, albowiem w dniu 6 lutego 2016r. w miejscowości D. gm. M., będąc w stanie nietrzeźwości I badanie 0,25 mg/l i II badanie 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem po drodze publicznej. Jednocześnie wskazać należy, iż na dzień wydania wyroku uległo zatarciu skazanie poprzednie skazanie oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 k.k., bowiem orzeczona w dniu 22 czerwca 2004r. w sprawie II K 263/04 kara 5 miesięcy ograniczenia wolności została wykonana, a orzeczone świadczenie pieniężne wpłacone przez oskarżonego w dniu 14 lutego 2005r. na rzecz niewłaściwej fundacji zostało przekazane w dniu 30 października 2017r. na rzecz właściwej Fundacji (...) w W..

Ustalenie, że czynem swym oskarżony wypełnił znamiona wykroczenia z art. 178a § 1 k.k., implikowało konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu – o czym Sąd pouczył obecne na rozprawie strony - uznając, iż w obecnym stanie prawnym, w momencie wydania wyroku nie jest prawidłowa przyjęta przez oskarżyciela publicznego koncepcja, że oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 178a § 4 k.k., bowiem z uwagi na zatarcie skazania z art. 178a § 1 k.k. czyn ten stanowi obecnie przestępstwo z art. 178a § 1 k.k..

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy, a jako okoliczność obciążająca powszechny charakter tego typu przestępstw w skali ogólnie- krajowej oraz uprzednią karalność oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd na podstawie 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 złotych uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015r.) orzekł w stosunku do P. O. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w stresie ruchu lądowego na okres 3 lat. Nadmienić należy, iż okres wymierzonego zakazu jest okresem minimalnym, bowiem w myśl wyżej cytowanego przepisu Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełni to przestępstwo w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Ustalając minimalny okres trwania orzeczonego zakazu Sąd wziął pod uwagę stan nietrzeźwości oskarżonego.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 lutego 2016r..

Wobec popełnienia przez oskarżonego przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Sąd zobligowany był również w myśl przepisu art. 43a § 2 kk orzec od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości od 5.000,00 złotych do 60.000,00 złotych. Zasadzając w przedmiotowym wyroku świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie 5000,00 złotych Sąd kierował się stanem nietrzeźwości oskarżonego i jego sytuacją materialną.

Na podstawie art. 627 kpk uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonego Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 372,52 złotych tytułem poniesionych w niniejszej sprawie kosztów sądowych. Oskarżony jest wprawdzie osobą bezrobotną, jednakże utrzymującą się z prac dorywczych i nie posiadającą nikogo na swoim utrzymaniu, zatem uiszczenie poniesionych w sprawie kosztów nie będzie dla niego stanowiło zbyt dużego obciążenia. Na koszty te składa się opłata od wymierzonej kary oraz koszty poniesione zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym.

J. C.